

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1835-07-14)

Citation: Hertz, Henrik: "BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1835-07-14)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 37. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000016.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hertz, Henrik, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

Fra H. Hertz til S. Hertz.

Kbhvn. d. 14. Juli 1835

Kjære Broder. Jeg gratulerer! gratulerer i mit eget og i hele Familiens Navn. Med stor Glæde have vi erfaret den lille Jfr. Sylv. Hertz's Ankomst, samt at Din gode Kone befinder sig saa vel. Hils hende 1000 Gange fra os Allesammen. Hvad skal Datteren hedde? dog vel ikke Zumalca-Regine? (efter den spanske Helt). Thi jeg har en Mistanke, at Du af lutter Graadighed efter den Dig forbudne Politik giver Dine Børn politiske Navne^{*}).— Lad gaae ! De vil, haaber jeg, ligefuldt blive vakkre, raske Børn, Dig og Din Kone værdige.

— — Angaaende Dit Project med Stænderne skal jeg tale med Assessor Jacobsen. Men jeg troer virkelig ikke, det vil hjælpe. Kongen er altfor ugunstigt stemt mod politiske Tidender, især i den senere Tid; og i al Fald maatte der vel andrages paa en almindelig Tilladelse for alle Blade til Politik; og det gaaer aldrig igjennem. — — Hvad siger Du til, at den gamle Jøde under Træet i Dyrehaven er død? I Søndagsbladet stod der et smukt Digt over ham fra Træets Dryade. — Du siger, at jeg skulde s. 38see til at faae fat paa en Phoenix som Jmfr. S. Men troer Du, hendes 50000 vilde skaffe mig Dit huuslige Livs Lykke? Netop Dit Exempel har givet mig den trøstende Overbeviisning, at Mindre kan, som Du smukt udtrykker Dig, »bringe Solskin i et mørkladent Liv.« Mit er desværre altfor mørkladent, og kan let aldeles forkomme, naar det længe skal undvære de Solstraaler, Du omtaler, de af hvilke vi dog suge den bedste Næring. Men jeg seer for det Første ingen Udvei til at forandre min Stilling. Vidste jeg ogsaa Nogen, der vilde dele med mig en Poets paa en vexlende Gunst byggede risicable Tilværelse — og oprigtigt talt, jeg veed Ingen — saa ere mine Kaar og mine Udsigter ikke saaledes, at jeg tør tænke derpaa.

At man efter Forestillingen af Corsarerne raabte »Forfatteren leve«, veed jeg Intet af. Er det skeet, da har man vel — som jeg netop i et Par nedskrevne løse Scener af et Stykke lader en Person sige — gjort det som et fromt Ønske, da man formodede, at Auctor var nær ved at omkomme af Sult.

— — Dine Commissioner om Suurbrød osv. skal snarest besørgeres. Men Jesper Hambroes Cakes! Du er gevaltig tilbage i Tiden. For det Første er J. Hambroe død. For det Andet er det nu ganske andre bagende Lys, s. 39der skinne, fornemmeligt i Cakes Artiklen. Vær iøvrigt rolig. Vi skulle sende Dig Cakes, der skulle smelte paa Din Tunge.

Levvel, kjære Broder! Endnu engang min Hilsen til Din Kone.

Din Henrik Hertz.

P. S. Har Du faaet Noget læst i de to Bøger, jeg har sendt Dig, Improvisatoren og Chr. Winthers Digte? Over de sidste har der i dansk Litteratur Tidende staaet en Recension (efter Sigende af Prof. Wilster i Sorø) hvori jeg angribes meget plumpt og dumt. Thi naar man vil mig tillivs, burde man dog gaae klogere tilværks. Denne Recension har ogsaa, saavidt jeg veed, vakt almindelig Uvillie, og nu har Prof. Poul Møller (en Halvbroder til Chr. Winther) taget skarpt til Gjenmæle mod Recensenten og næsten ligefrem beskyldt ham for Misundelse. Jeg selv vil for det Første nødig indlade mig i deslige Feider og har heller ikke Tid dertil. Bedst er det, naar Angrebet som her gjendrives af sig selv.